

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΜΕΤΕΓΧΕΙΡΗΤΙΚΗΣ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΚΑΤΑΓΜΑ ΙΣΧΙΟΥ. ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Σμαράνδα Κουδουνά, Δημήτριος Σ Ευαγγελόπουλος., Μιχάλης Σαράντης, Ευστάθιος Χρονόπουλος, Ισμήνη Α Δοντά, Σπυρίδων Πνευματικός.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τα κατάγματα ευθραυστότητας του ισχίου είναι αρκετά συνηθισμένα μεταξύ των ηλικιωμένων και εγείρουν σημαντική ανησυχία για τη δημόσια υγεία καθώς ο πληθυσμός γερνάει.

Η μετεγχειρητική αποκατάστασή τους σχετίζεται με βελτιωμένα αποτελέσματα και μεγαλύτερη πιθανότητα επιστροφής στην προεγχειρητική λειτουργική ικανότητα, ενώ η χαμηλή φυσική λειτουργικότητα πριν το κάταγμα συνδέεται με κακή έκβαση της αποκατάστασης στον ηλικιωμένο πληθυσμό.

ΣΚΟΠΟΣ

Στόχος της ανασκόπησης είναι η διερεύνηση των μονοπατιών της μετεγχειρητικής ανάκαμψης (ώστε να βοηθήσουμε τους ασθενείς να επιστρέψουν στην κατάσταση πριν το κάταγμα) και η ποσοτικοποίηση των προεγχειρητικών και μετεγχειρητικών βαθμολογιών για την αντικειμενική αξιολόγηση της αποκατάστασης.

ΜΕΘΟΔΟΣ

Πραγματοποιήθηκε εκτενής βιβλιογραφική ανασκόπηση για τη διερεύνηση των οδών της μετεγχειρητικής αποκατάστασης και των βαθμολογικών συστημάτων αξιολόγησής της.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται πολλές μελέτες μετεγχειρητικής αποκατάστασης. Λόγω των διαφορετικών μεθοδολογιών έρευνας δεν είναι σαφές ποιες οδοί είναι πιο αποτελεσματικές στη βελτίωση των ασθενών.

Η μετεγχειρητική αποκατάσταση των καταγμάτων ισχίου σχετίζεται με βελτιωμένα αποτελέσματα και μεγαλύτερη πιθανότητα επιστροφής στην προεγχειρητική λειτουργική ικανότητα, ενώ η χαμηλή φυσική λειτουργικότητα πριν το κάταγμα συνδέεται με κακή έκβαση της αποκατάστασης στον ηλικιωμένο πληθυσμό.

Η πρώιμη κινητοποίηση, η πολυεπιστημονική (ορθοπαιδική, γηριατρική, φυσικοθεραπευτική, ψυχολογική) προσέγγιση, τα μακροχρόνια, εντατικά και εξατομικευμένα προγράμματα φυσικοθεραπευτικής άσκησης (ενδυνάμωσης, ισορροπίας, πρόληψης πτώσεων), συμβάλουν σημαντικά στη μετεγχειρητική βελτίωση.

Τα βαθμολογικά συστήματα αξιολόγησης της ποιότητας ζωής (SF-36, EQ5/VAS), των συννοσηροτήτων (CCI), της φυσικής κατάστασης (SPPB, TUG) και των παθολογιών του ισχίου (HHS), συμβάλλουν στην πρόβλεψη των αποτελεσμάτων της μετεγχειρητικής αποκατάστασης και στην αποτελεσματικότητα των θεραπευτικών πρωτοκόλλων, για τη βελτίωση της κινητικότητας και λειτουργικότητας των ασθενών μετά από χειρουργική επέμβαση κατάγματος ισχίου και επιπλέον μπορούν να παρακολουθούνται συνεχώς σε κάθε κλινικό περιβάλλον (πριν και μετά το εξιτήριο).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η μετεγχειρητική αποκατάσταση μπορεί να βελτιώσει τα κλινικά αποτελέσματα και την ποιότητα ζωής των ασθενών μετά από κάταγμα ισχίου.

Η μέτρηση της προεγχειρητικής δραστηριότητας και η σύγκρισή της με τις μετεγχειρητικές τιμές μπορεί να συμβάλει στην πρόβλεψη των λειτουργικών αποτελεσμάτων της μετεγχειρητικής αποκατάστασης.

Είναι σημαντικό για ορθοπαιδικούς και φυσικοθεραπευτές να υιοθετήσουν εξατομικευμένες προσεγγίσεις αποκατάστασης και να κατανοήσουν τις δυνατότητες και τις αδυναμίες των διάφορων εναλλακτικών επιλογών.